

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15600/2558

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัทไฟฟ์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/12

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่โจทก์อุทธรณ์คำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อศาลฎีกามีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน และมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 ตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/58 วรรคสาม ผลของคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการตามคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวทำให้มาตรการคุ้มครองกิจการหรือสถานะพักการชำระหนี้ตามมาตรา 90/12 ในคดีฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 ย่อมสิ้นสุดลง สิทธิและหน้าที่ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ย่อมกลับเป็นไปดังเดิมที่มีต่อกันอยู่ก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ โจทก์จึงมีสิทธิขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ให้เพิกถอนการยึดห้องชุดพิพาทได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้จำเลยทั้งแปดร่วมกันชำระเงิน 1,346,523,230.81 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 17 ต่อปี ของต้นเงิน 1,308,870,783.68 บาท นับแต่วันที่ 1 เมษายน 2541 ถึงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2541 อัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน 2541 ถึงวันที่ 1 มีนาคม 2542 และอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 12 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ 2 มีนาคม 2542 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งแปดร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 20,000 บาท จำเลยที่ 3 ฎีกา ต่อมาจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 8 ถูกศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดตามคดีหมายเลขแดงที่ 791/2545 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำแถลงขอไม่เข้าว่าคดีและขอให้จำหน่ายคดีสำหรับจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 8 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาแล้วจึงไม่อาจจำหน่ายคดีได้ ถือว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่พอใจฎีกา ยกคำแถลง ต่อมาศาลอุทธรณ์ในคดีล้มละลายมีคำพิพากษายกฟ้อง จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 8 ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตและรับฎีกาของจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 8 ต่อมาวันที่ 29 มกราคม 2550 ศาลฎีกามีคำพิพากษากลับพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 8 เด็ดขาด เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอให้จำหน่ายคดี ศาลฎีกามีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 8 เสียจากสารบบความของศาลฎีกา ดังนั้น คดีในส่วนของจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 8 จึงยุติ จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องว่า โจทก์ขอหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดียึดห้องชุด 448 ห้องของอาคารเสตท ทาวเวอร์ เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 จึงขอให้งดการบังคับคดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้งดการบังคับคดีในส่วนของจำเลยที่ 3 ไว้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/12 (5) วรรคหนึ่ง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2552 โจทก์ยื่นคำร้องว่า เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2547 โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดห้องชุดพิพาท 448 ห้องของจำเลยที่ 3 ในโครงการอาคารเสตท ทาวเวอร์ จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งอนุญาตตามคดี

หมายเลขแดงที่ พ.7/2550 ต่อมาผู้ทำแผนเสนอแผนฟื้นฟูกิจการให้ที่ประชุมเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าจะยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 หรือไม่ ผลการลงมติปรากฏว่าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 และตั้งจำเลยที่ 3 เป็นผู้บริหารแผน แต่โจทก์ในฐานะเจ้าหน้าที่รายที่ 14 ได้แย้งคัดค้านไม่ยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 และได้ยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลางแล้ว แต่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 โจทก์ในฐานะเจ้าหน้าที่รายที่ 14 อุทธรณ์คำสั่งต่อศาลฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งรับอุทธรณ์ของโจทก์ไว้พิจารณา โจทก์แจ้งคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบแล้ว เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 จำเลยที่ 3 ในฐานะผู้บริหารแผนยื่นคำร้องขอถอนการยึดห้องชุดพิพาท 448 ห้องในคดีนี้ต่อศาลล้มละลายกลาง อ้างว่าต้องปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูกิจการที่ตกลงให้ถอนการยึดห้องชุดดังกล่าว โดยจำเลยที่ 3 เป็นผู้เสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย โจทก์ยื่นคำร้องศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้โจทก์ไปดำเนินการถอนการยึดห้องชุดพิพาท 448 ห้อง ต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีภายใน 15 วัน นับแต่วันมีคำสั่ง โดยให้จำเลยที่ 3 เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมถอนการยึด หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำสั่งแทนการแสดงเจตนาของโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นนี้ให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์คำสั่งและยื่นคำร้องขออนุญาตอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา และขอให้ศาลฎีกามีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งรับอุทธรณ์ของโจทก์ไว้พิจารณา ต่อมาวันที่ 28 พฤษภาคม 2551 โจทก์ยื่นคำคัดค้านการถอนการยึดห้องชุดพิพาท 448 ห้อง ต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีโดยขอให้งดการถอนการยึดไว้ก่อนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ครั้นวันที่ 31 ตุลาคม 2551 โจทก์ไปแถลงขอตรวจสอบนวนของเจ้าพนักงานบังคับคดีจึงทราบว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งให้ถอนการยึดห้องชุดพิพาทไปแล้ว 2 ครั้ง คือ เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2551 จำนวน 15 ห้อง และวันที่ 9 กรกฎาคม 2551 จำนวน 250 ห้อง ต่อมาวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 ศาลฎีกามีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว โดยให้เจ้าพนักงานบังคับคดีงดการถอนการยึดห้องชุดพิพาท 448 ห้อง ไว้ในระหว่างฎีกา โจทก์จึงยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งถอนการยึดห้องชุดพิพาท แต่เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งให้รอฟังคำสั่งศาลฎีกา การกระทำของเจ้าพนักงานบังคับคดีดังกล่าวเป็นการคบคิดกับจำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นผู้บริหารแผนกระทำการฉ้อฉลโจทก์ทำให้ได้รับความเสียหาย ส่อไปในทางไม่สุจริต เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เจ้าพนักงานบังคับคดีจะถอนการบังคับคดีได้ต้องเป็นกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 295 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเท่านั้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ให้ถอนการยึดห้องชุดพิพาท 265 ห้อง หรือมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดียึดห้องชุด 265 ห้อง ดังกล่าวกลับคืนดังเดิม จำเลยที่ 3 ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า เนื่องจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 โจทก์อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลฎีกา และขอคุ้มครองชั่วคราวระหว่างพิจารณา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายมีคำสั่งระงับการถอนการยึดห้องชุดพิพาท 448 ห้อง จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายขอให้ยกเลิกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว กรณีจึงอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลาย เห็นสมควรรอฟังคำวินิจฉัยของศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายก่อน ในชั้นนี้ยังไม่มีเหตุเพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีให้ยกคำร้องของโจทก์ ฉบับลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2552 โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันฟังได้ว่า โจทก์เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาของจำเลยทั้งแปดที่ได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดห้องชุดพิพาทในโครงการเสตท ทาวเวอร์ ของจำเลยที่ 3 จำนวน 448 ห้อง เพื่อบังคับชำระหนี้ตั้งแต่วันที่ 11

พฤษภาคม 2547 ต่อมาวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการของตนเอง ศาลล้มละลายกลางรับคำร้องขอของจำเลยที่ 3 ไว้พิจารณา หลังจากนั้นศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 โจทก์อุทธรณ์คำสั่งเห็นชอบด้วยแผนต่อศาลฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 จำเลยที่ 3 ในฐานะผู้บริหารแผนยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลางขอถอนการยึดห้องชุดพิพาท 448 ห้อง ดังกล่าว อ้างว่า เพื่อดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามแผนฟื้นฟูกิจการ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 ให้โจทก์ไปดำเนินการถอนการยึดห้องชุดดังกล่าวภายใน 15 วัน นับแต่วันมีคำสั่ง โดยให้จำเลยที่ 3 เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมถอนการยึด หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือคำสั่งแทนการแสดงเจตนาของโจทก์ โจทก์อุทธรณ์คำสั่งศาลล้มละลายกลางที่ให้ถอนการยึดห้องชุดพิพาทต่อศาลฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา วันที่ 19 มิถุนายน 2551 และวันที่ 9 กรกฎาคม 2551 เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งให้ถอนการยึดห้องชุดพิพาท 15 ห้อง และ 250 ห้อง ตามลำดับ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า โจทก์มีสิทธิขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ให้เพิกถอนการยึดห้องชุดพิพาท 265 ห้อง ดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า คดีที่โจทก์อุทธรณ์คำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 นั้น ศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ 18797/2557 พิพากษากลับ มีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน และมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/58 วรรคสาม ผลของคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการตามคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวทำให้มาตรการคุ้มครองกิจการหรือสถานะพักการชำระหนี้ตามมาตรา 90/12 ในคดีฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 ย่อมสิ้นสุดลง สิทธิและหน้าที่ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ย่อมกลับเป็นไปดังเดิมที่มีต่อกันอยู่ก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ โจทก์จึงมีสิทธิขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ให้เพิกถอนการยึดห้องชุดพิพาท 265 ห้องได้ ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งและคำพิพากษาให้ยกคำร้องของโจทก์ ฉบับลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2552 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น สำหรับฎีกาของโจทก์ข้ออื่นไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป พิพากษากลับ ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ให้ถอนการยึดห้องชุดพิพาทในโครงการเสตท ทาวเวอร์ จำนวน 265 ห้อง โดยให้กลับคืนสู่สภาพเดิมก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของจำเลยที่ 3 ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

นุจรินทร์ จันทรพรายศรี · วิวรรต นิ้มละมัย · ปกรณ์ มหรรณพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/15600/2558>